

Reageren in het moment

Kinderen 9-12 jaar

75 minuten

Vraag op vraag

De kinderen worden verdeeld in twee teams, De twee teams gaan in rijen tegenover elkaar staan. Uit elke groep komt een kind naar voren. Dit tweetal gaat een dialoog voeren in vragen. De eerste begint met een vraag en de ander reageert daar direct op met een tegenvraag. Degene die als eerste geen vraag meer weet of een niet vragende zin zegt, is af. Dit kind wordt vervangen door een andere speler uit het team, net zolang totdat een team gewonnen heeft.

Voorbeeldkring

De kinderen staan in de kring. De docent noemt een categorie, bijvoorbeeld eten, tv programma's, kleuren of dieren. Daarna wijst de docent een leerling aan die meteen een voorbeeld moet noemen. Bijvoorbeeld in de categorie eten: andijvie. Als het kind geen antwoord weet, een verkeerd antwoord geeft of hetzelfde zegt als een ander kind, is het af. Hierna wordt een nieuwe categorie genoemd. Het spel is afgelopen als alle kinderen af zijn. De docent moet snel zijn in het aanwijzen van kinderen en onthouden wat er gezegd is.

Iets zien (fysiek)

Vijf kinderen staan op een rij voor de groep. De docent zet een romantisch muziekje aan en begint te een fantasieverhaal te vertellen dat zich voor hun ogen afspeelt. Bijvoorbeeld: "Je bent net aangekomen op de kade. Je bent zenuwachtig, maar ook blij, omdat je dadelijk de liefde van je leven zal ontmoeten..." De kinderen verbeelden dit met hun hele lichaam. Er mag niet bij gesproken worden. De docent geeft duidelijke handelingen (zwaaien) of emoties aan. Als de ware liefde dichterbij komt, neemt het verhaal een andere wending. Hij blijkt bijvoorbeeld heel lelijk te zijn of ontzettend te stinken. De kinderen schakelen van emotie.

De toespraak

Drie kinderen mogen op de spelvloer. Een van hen is de spreker, de anderen zijn hulpjes. Op de speelvloer is een stoel of spreekgestalte neergezet. De spreker komt de ruimte als eerste binnen. De docent heeft een spannend muziekje aangezet. De spreker is in het echt namelijk helemaal geen spreker, maar een toevallige voorbijganger die zijn nieuwsgierigheid naar het staan achter een spreekgestalte niet in bedwang kan houden. Hij laat zijn spanning en nieuwsgierigheid fysiek zien, zonder te praten. Net op het moment dat hij bij het spreekgestalte is aangekomen komen de twee hulpjes eraan. Zij overvallen de spreker door hem aan te zien als de échte spreker. De hulpjes hebben van te voren verzonnen waarvoor de sprekers is uitgenodigd. Bijvoorbeeld om reclame te maken voor een nieuwe uitvinding, of voor de begrafenis van tante Ko. De spreker kan er niet meer onderuit komen als het publiek zogenaamd binnenloopt. De spreker houdt zijn toespraak. De hulpjes helpen hem door woorden toe te fluisteren. Deze woorden moeten meteen worden meegenomen in de toespraak, waardoor er erg rare teksten ontstaan...

De tekst kan nog spannender worden door de invloed van de zaal (bijvoorbeeld onrustige kinderen, intelligente professoren) of door de meegegeven emotie, die passend is bij de situatie.

Carolijn Leisink
Theater & Tekst